

פרשת המן

חכמינו ז"ל אמרו: כל מי שיאמר פרשת המן בכל יום לא תחסר לו פרנסה. ולפני אמירת הפרשה אומרים את היהי רצון. ומותר לומר פרשת המן אפילו בשבת, אלא שאת התפלות על הפרנסה לא יאמר בשבת.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתזמין פרנסה לכל עמך בית ישראל ופרנסתו אנשי ביתי בכללם. בנחת ולא בצער בכבוד ולא בכזיזי בהתיר ולא באסור כדי שנוכל לעבוד עבודתך וללמוד תורתך כמו שזנת לאבותינו מן במדבר בארץ צנה וערבה: ויאמר יי אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתך אם לא: והיה ביום השישי והכינו את אשר גביאו והיה משנה על אשר לקטו יום יום: ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יי הוציא אתכם מארץ מצרים: ובקר וראיתם את כבוד יי בשמעו את תלנתיכם על יי ונחנו מה כי תלינו עלינו: ויאמר משה בנת יי לכם בערב בשר לאכל ולחם בפקר לשבע בשמעו יי את תלנתיכם אשר אתם מלינים עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על יי: ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יי כי שמע את תלנתיכם: והיה כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יי נראה בעיניו: וידבר יי אל משה לאמר: שמעתי את תלונת בני ישראל דבר אלהים לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יי אלהיכם: והיה בערב ותעל השלול ותבס את המחנה ובבקר היתה שכבת

הטל סביב למחנה: ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דם מוקסם דם כפפר על הארץ: ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהים הוא הלחם אשר נתן יי לכם לאכלה: זה הדבר אשר צנה יי לקטו מפני איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשות יכם איש לאשר באהלו תקחו: ויעשו כן בני ישראל ולקטו המרבה והממעט: וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו: ויאמר משה אלהים איש אל יותר מפניו עד בקר: ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים מפניו עד בקר ויהם תולעים ויבאש ויקצה עליהם משה: וילקטו אותו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחס השמש ונקים: והיה ביום השישי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה: ויאמר אלהים הוא אשר דבר יי שבתון שבת קדש ליי מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם למשמרת עד הבקר: ויניחו אותו עד הבקר באשר צנה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו: ויאמר משה אלהים היום כי שבת היום ליי היום לא תמצאנהו בשדה: ששית ימים תלקטהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו: והיה ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו: ויאמר יי אל משה עד אנה מאנתם לשמור מצותי ותורתך: ראו כי יי נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום השישי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי: וישבתו העם ביום השביעי: ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לכן וטעמו בצפיחת בדבש:

ויאמר משה זה הדבר אשר צנה יי מלא העמר מפניו למשמרת לדתיתכם למען יראו את הלחם אשר האצלת אתכם במדבר בהוציא אתכם מארץ מצרים: ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן הנח אתו לפני יי למשמרת לדתיתכם: באשר צנה יי אל משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת: ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ פנעו: והעמר עשרית האיפה הוא:

תרגום אונקלוס

ואמר יי למשה הא אנא מחית לכוון לחמא מן שמיא ויפקון עמא וילקטון פתגם יום ביומיה בדיל דאנסון הנהכון באורתי אם לא: והיה ביומא שתיאתא ויתקנון ית דניתון והיה על חד תרין על דילקטון יום יום: ויאמר משה ואהרן לכל בני ישראל ברמישא ותדעוון ארי יי אפיק יתכוון מארעא דמצרים: ובצפרא ותחיוון ית יקרא דיי פד שמיע (קדמוהי) ית תרעמותכון על מימרא דיי ונחנא מה ארי אתרעמותון עלנא: ויאמר משה בדיתו יי לכוון ברמישא בסרא למיכל ולחמא בצפרא למסבע בדשמיעו קדם יי ית תרעמותכון די אתון מתרעמין עלוהי ונחנא מא לא עלנא תרעמותכון אלהו על מימרא דיי: ויאמר משה לאהרן אמר לכל פנשטא דבני ישראל קריב וקדם יי ארי שמיעו קדמוהי ית תרעמותכון: והנה פד מליל אהרן עם כל פנשטא דבני

ישראל ואתפניו למדברא והא יקרא די אתגלי בעננא:
 ומליל יי עם מושה למימר: שמייע קדמי ית תרעמות בני
 ישראל מליל עמהון למימר בין שמישא תיכלון בסרא
 ובצפרא תשבועון לחמא ותדעון ארי אנא יי אלהכון: ונהה
 כרמישא וסליקת סליו וחספת ית משריתא ובצפרא הנת
 נחתת טלא סחור סחור למשריתא: וסליקת נחתת טלא
 והא על אפי מדברא דעדק מסלח דעדק כגיר כגלידא על
 ארעא: וחוזו בני ישראל ואמר וגבר לאחיהי מנא הוא ארי
 לא ידעו מה הוא ואמר מושה להון הוא לחמא דיהב יי לכון
 למיכל: דין שתגמא די פקיד יי לקוטו מניה גבר לפום
 מיכליה עמרא לגלגלתא מגנו נפשתיכון גבר לדי כמישגניה
 תסבון: ועבדו כן בני ישראל ולקטו דאסקי ודאזער: וכלו
 בעמרא ולא אותר דאסקי ודאזער לא חסיר גבר לפום
 מיכליה לקטו: ואמר מושה להון אנש לא ישאר מניה עד
 צפרא: ולא קבילו מן מושה ואשארו גבריא מניה עד צפרא
 ורחש ריחשא וסרי ורגז עליהון מושה: ולקטו יתיה בצפר
 בצפר גבר לפום מיכליה ומה דמישתאר מניה על אפי
 חקלא בד חמא עלוהי שמישא פשר: ונהה ביומא
 שתיאתאה לקטו לחמא על חד תרין תרין עמרין לחד ואתו
 כל בכרבי כנשתא וחוויא ולמושה: ואמר להון הוא די מליל יי
 שבתא שבת קודשא קדם יי מקר ית די אתון עתידין למפא
 אפו וית די אתון עתידין לבשלא בשילו וית כל מותרא
 אצנעו לכון למטרת עד צפרא: ואצנעו יתיה עד צפרא כמא
 דפקיד מושה ולא סרי וריחשא לא הנה ביה: ואמר מושה

אכלוהי יומא דין ארי שבתא יומא דין קדם יי יומא דין לא
 תשבחניה בחקלא: שבתא יומין תלקטניה וביומא שביעאה
 שבתא לא יהי ביה: ונהה ביומא שביעאה נפקו מן עמא
 למלקט ולא אשפחו: ואמר יי למושה עד אימתי אתון
 מסרבין למטר פקודי ואורתי: חוזו ארי יי יתב לכון שבתא
 על כן הוא יתב לכון ביומא שתיאתאה לחם תרין יומין תיבו
 אנש תחותוהי לא יפוק אנש מאתריה ביומא שביעאה:
 ונהו עמא ביומא שביעאה: וקרו בית ישראל ית שמייה מן
 והוא כבר ובע ענדא חנר וטעמיה באסקריטון בדבש: ואמר
 מושה דין שתגמא די פקיד יי מלי עמרא מניה למטרא
 לדריכון בדיל דייחוזו ית לחמא די אוכלית יתכון במדברא
 באפקותי יתכון מארעא דמזרים: ואמר מושה לאהרון סב
 צלוחית חדא ויתב תפון מלי עמרא מן ואצנע יתיה קדם יי
 למטרא לדריכון: כמא די פקיד יי למושה ואצנעיה אהרון
 קדם סהדותא למטרא: ובני ישראל אכלו ית מנא ארבעין
 שנין עד דמיתיהון לארעא יתבתא ית מנא אכלו עד דאתו
 לספי ארעא דנענו: ועמרא חד מן עסרא בתלת סאין הוא:

תפילה נאה לומר לאחר אמירת פרשת המן

אתה הוא יי לבדך אתה עשית את השמים ושמי השמים
 הארץ וכל אשר עליה הנמים וכל אשר בהם ואתה מחיה
 את כלם ואתה הוא שעשית נסים ונפלאות גדולות תמיד
 עם אבותינו גם במדבר המטרת להם להם מן השמים

ומצור החלמיש הוצאת להם מים וגם נתת להם כל
 צרכיהם שמלותם לא בלתה מעליהם כן ברחמיך הרבים
 ובחסדיך העצומים תזנינו ותפרנסנו ותכללנו ותספיק לנו
 כל צרכנו וצרכי עמך בית ישראל המרוצים במלווי וברוח
 בלי טרח ועמל גדול מתחת ידך הנקנה ולא מתחת ידי בשר
 ודם:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתכין לי ולאנשי
 ביתי כל מחסורנו ותזמין לנו כל צרכנו לכל יום מתינו
 די מחסורנו ולכל שעה ושעה משעותינו די ספוקנו ולכל
 עצם מעצמינו די מחנתנו מןך הטובה והרחבה ולא
 כמעוט מפעלינו וקוצר חסדינו ומזעיר גמולותינו ויהיו
 מזונותי ומזונות אנשי ביתי וזרעי וזרע זרעי מסורים בידך
 ולא ביד בשר ודם:

באדיבות:

מכון
אור חדש
 לחבלי
 השלימות
 מאיר וחדר
 בהוצאה לאור
 Israel 0527674089
 USA 718.412.3300
 UK 07515.645.682
 W www.hebrewpublishing.com
 E orders@hebrewpublishing.com